

EL 9 NOU

El museu Thermalia de Caldes presenta una exposició exhaustiva sobre el fenomen de l'emigració titulada "Calderins d'arreu. De la memòria als objectes". La mostra s'enfoca sobre les onades de nouvinguts a la vila termal en els darrers 100 anys i s'hi acostava des d'una perspectiva molt interessant. I és que, a més de presentar les dades estadístiques –inevitablement fredes– de com ha anat evolucionant la població no nascuda al país, l'exposició també ha fet un recull de testimonis en vídeo i d'objectes personals de molts

Calderins i vallesans d'arreu del món

nouvinguts. L'acte d'inauguració de la mostra va estar ple d'emocions, senyal que el que s'explica és història viva, és material sensible en la construcció de Caldes.

La immigració continua sent un dels principals reptes com a societat. Ho va ser a començaments del segle XX, amb la revolució industrial, cap a la meitat del mateix

segle, amb el *desarrollisme* franquista, i a principis del segle XXI, amb la bonança econòmica. A Caldes, l'any 1900 els treballadors nascuts a Catalunya eren el 80%; el 1965, aquest mateix paràmetre havia caigut al 23%. El 1999 hi havia només 48 persones nascudes a Caldes censades fora de l'Estat i, a hores d'ara, n'hi ha 1.168, segons

l'Idescat. Si fa no fa, Caldes ha tingut un comportament molt semblant al de la resta de municipis vallesans.

Exposicions com la de Caldes són necessàries i profitoses perquè cal insistir que la immigració és positiva. La prova del 9 seria imaginar-se com es gestionaria Caldes i la resta de la comarca si tots els nouvinguts tornessin de cop

als seus llocs d'origen. El col·lapse social, cultural i econòmic esdevindria descomunal. I cal insistir també que s'ha de trencar l'actual model social que sembla perpetuar dues realitats paral·leles i gairebé aïllades hermèticament l'una de l'altra. No n'hi ha prou de compartir espais públics (els carrers, l'escola, els centres sanitaris, etc.) i és contraproductiu –i molt– la indiferència. Integar gent amb idiomes, religions i costums diferents no és senzill, però cal no oblidar ni un moment que la immigració ha estat i és un fenomen substancial de la història de Catalunya.

Ja n'estem ben tips! De debò...!

Jordi Sedó

Escriptor i sociolingüista
www.escriptors.cat/autors/jordisedo

Ha estat tan gran l'estrip que ha fet l'Estat espanyol en les dues formacions independentistes principals que, després de tot el temps que ha passat, no han estat capaces de refer-se'n encara. I, avui, la desorientació i la manca de lideratge campen arreu, en el món independentista.

Naturalment, també les bases hem acusat el brutal embat, de tal manera que difícilment som capaços de comprendre les erràtiques actituds que mouen els que diuen que han pres el compromís de tirar endavant el projecte i que passen per ser avui les nostres líders polítiques.

Ara bé, no ens confonguem: les cúpules dels partits estan escapçades per l'exili i la presó, però, de moment, les bases, tot i que desorientades per manca de lideratge, hi som encara senceres. Aguantem fermes i només esperem un senyal inequívoc i unitari per tornar-nos a mobilitzar quan calgui. D'això, no en dubteu.

La manca d'un full de ruta comú i realista, que no s'ha elaborat per inconfessables interessos partidistes, per anhels electoralistes i per atàviques rancúnies històriques entre les dues formacions majoritàries, és la causa principal de la desunió que plana avui per damunt de la majoria parlamentària, que la setmana passada va decidir immolar-se en ares de no sé quin bé superior. Podeu imaginar un desastre més gran que dilapidar una majoria absoluta històrica de l'independentisme que pot abocar a unes eleccions de resultat incert? Jo me'n faig creus! De debò. No teniu perdó! Ni els uns ni els altres! Ni tan sols els de la CUP, que no en vau tenir prou a considerar-vos oposició, sinó que ara dieu, també, que voleu deixar d'ocupar els vostres escons per acabar de rematar la majoria absoluta. Vosaltres, tampoc no en teniu, de perdó!

Ja sou conscients, tots plegats, que teniu companys a la presó que hi són per haver intentat aconseguir una fita de la qual us allunyeu cada cop més? Perquè molt parlar-ne, moltes concentracions i molt d'anar a visitar-los, però esteu llançant pel pedregar el que ens ha costat tant d'aconseguir... Ja sou conscients que teniu pendants de vosaltres més de dos milions de votants del Primer d'Octubre, a qui vau aixecar unes expectatives que s'esfumaren una mica més cada cop que preneu una decisió d'aquestes tan pintoresques? Ja sou conscients que hi va haver persones que van exposar la seva

PARLAMENT DE CATALUNYA

Si la independència no es pot assolir demà mateix ni l'any que ve ni l'altre, ensenyeu-nos quines mesures heu pensat de prendre per arribar-hi

integritat física per defensar allò que ara vosaltres aneu desmuntant peça a peça? Us ofèn que us faci aquestes preguntes? Doncs és que sembla que ho ignoreu! Una mica de respecte, si us plau!

Però què és això de parlar tant de república i d'independència, si no sou capaços d'elaborar un full de ruta comú i de seguir-lo fil per randa...! Vergonya, us hauria de fer...! Què és això d'embombar les misèries perquè els voltors hi suquin pa...? Senyors, tingueu la bondat de resoldre les vostres discrepàncies en privat i d'arribar a acords que es puguin aplicar i que pugueu dur a terme. I, si no us hi trobeu capaços, retireu-vos i deixeu pas a qui s'hi vegi amb cor.

Cap de les tres forces implicades no mereixeu, avui, la consideració dels qui us van votar. S'ha pogut carregar els neulers sobretot a ERC, que s'ha mostrat més possibilista que les altres dues, però,

de fet, l'actitud que demostreu tots és la mateixa: acatament, acatament i acatament. La CUP i JxCat, també. Qui, si no, va presentar-se a unes eleccions autonòmiques convocades il·legalment pel president espanyol? Qui, si no, va acabar abaixant el cap davant les infames decisions del jutge Llaena quan, tres vegades seguides, aquest va vetar el nomenament com a president de la Generalitat a Carles Puigdemont, a Jordi Sànchez i a Jordi Turull? Qui, si no, ha acatat que els diputats encausats ni votin ni cobrin el sou?

La CUP ha quedat més en segon terme perquè no toca tant de poder, però també s'ha retratat en l'actitud de l'alcalde de Berga, que, igualment, ha acabat acatant. I és que és molt senzill treure pit quan, de les accions que es facin des d'una posició exempta de responsabilitats de govern, difícilment se'n derivaran acusacions que comportin penes de presó; i és molt senzill dir que cal fer això o allò quan els qui ho han de fer i assumir-ne les conseqüències són els altres. Sobretot, quan es diu que cal fer, però no pas com ni la manera d'aconseguir mantenir-ho en el temps. I, a més, si pensen que, amb el suport parlamentari de què disposen, seran, tots sols, capaços de tirar endavant res, val més que s'ho facin mirar.

Tots tres grups acateu. No s'hi val a acusar-ne un de sol, de possibilista. I si és que resulta que potser no hi ha més remei que acatar perquè no hi ha ningú que estigui disposat a exposar-se a les conseqüències de no fer-ho, digueu-ho. Aviseu-nos que trenqueu unilateralment el contracte que havíeu signat amb els vostres electors, convoqueu eleccions i deixeu pas.

Però, naturalment, no és aquesta la millor opció. Ja ho sé, ja... Perquè ves a saber quin resultat es produiria, avui, en unes eleccions, amb les forces independentistes tan debilitades i desprestigiades...! El que heu de fer és posar-vos a treballar, caram! Tots tres en la mateixa direcció, amb un full de ruta unitari, sòlid i ben explicat als vostres electors, que avui ens sentim traïts i orfes d'opció política; trobar els punts de contacte i posar de relleu les diferències perquè tothom conegui fins on estan disposats a arribar els altres socis i quins són els límits que no volen traspasar. I si la independència no es pot assolir demà mateix ni l'any que ve ni l'altre, ni l'altre, ja ens en farem càrrec, però ensenyeu-nos quines mesures heu pensat de prendre per arribar-hi sigui quan sigui. I quines accions dureu a terme i amb quins recursos. No ens feu ballar el cap com si fóssim idiotes, que tracteu amb personal adult i ens adonem de les coses.

Preneu les regnes d'una vegada, ja! Que teniu una base social que no us mereixeu, hòstia...!